

ПРОТОКОЛ

№ 545

гр. Варна, 01.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
Сложи за разглеждане докладваното от Марин Г. Маринов Търговско дело
№ 20213100900150 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:40 часа се явиха:

При спазване изискванията на чл.142, ал.1 от ГПК, на именното повикване в **14:40** часа, на второ четене се явиха:

Ищецът Н.М. Х.-Б., редовно призована, не се явява в съдебно заседание, представлява се от **адвокат С.М.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Ответникът „Юробанк България“ АД, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание.

Вещото лице Р. Хр. Ст., редовно уведомен, не се явява в съдебно заседание, депозирал молба по делото.

СЪДЪТ докладва постъпила по факс, по имейл и по пощата молба-становище с вх.№21414 на 22.10.2021г. от юрисконсулт А.Ч., пълномощник на ответната страна, в частта, в която сочи, че няма възможност да присъства в съдебно заседание и моли да се даде ход на делото в тяхно отсъствие.

СЪДЪТ връчва препис на процесуалния представител на ищеца.

Адв. М.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ с оглед редовното призоваване на страните, счита, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ, в съответствие с разпоредбата на чл.375, ал.1 от ГПК прави следния устен доклад по делото, съгласно Определение № 1273 от разпоредително заседание на 30.09.2021 година, както следва:

Производството по делото е образувано по общия ред след прекратяване на гр.д. № 391/2021 г. по описа на СГС, I-во ГО, 14-ти състав и изпращането му по подсъдност на ВОС. Приети са за разглеждане искове, предявени от **Н.М. Х.-Б.,** ЕГН *********, с адрес в *********, чрез процесуален представител адв. С.А. М. срещу **„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД**, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Околовръстен път" № 260, представлявано от М.В. и Д.Ш., действащи чрез юриск. А.Ч., като обективно съединени претенции на кредитополучател по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., изменен с Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., както следва:

1/ установителен иск с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 26, ал.1, предл. първо и трето от ЗЗД, вр. с чл. 143 и чл. 146, ал. 1 от ЗЗП за прогласяване нищожността на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България“ АД и Н.М. Х., изменен с Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г.;

2/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД за сумата от 34 083,16 евро, от която лихва в размер на 33 002,21 евро, за периода от 08.01.2016 до 08.01.2021 г., такси в размер на 739,47 евро и застраховки в размер на 341,49 евро, представляваща платена при начална липса на основание сума във връзка с Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България“ АД и Н.М. Х. и Допълнителни споразумения към Договор за потребителски кредит

HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., сключени между „Български Ритейл Сървисис“ АД и Н.М. Х., ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане;

3/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД за сумата от 15 986 швейцарски франка, представляваща платена без правно основание сума по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., за периода от 11.01.2016г. до 11.01.2021 г., представляваща разлика между размер на договорена възнаградителна лихва и заплатена в резултат на едностранно увеличение от страна на банката, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и

4/ осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД за сумата от 23 913 евро, платени без основание по Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., за периода от 11.01.2016г. до 11.01.2021 г., представляващи курсови валутни разлики, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Насрещните страни претендират и за присъждане на разноси по делото.

По твърденията на страните и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване:

Страните сключили договор за потребителски кредит за текущи нужди в швейцарски франкове на 08.04.2008 г., по силата на който ответникът предоставил на ищцата сума в размер на равностойността на швейцарски франкове на 52 300 евро по курс купува за швейцарски франк към евро на „Юробанк и ЕФ Джи България“ АД (понастоящем „Юробанк България“ АД) в деня на усвояване на кредита, с краен срок на погасяване 300 месеца, считано от датата на усвояване на кредита, съгласно Приложение № 1 към договора.

За обезпечаване на вземанията на банката по предоставения кредит, в това число главница, лихви, такси, комисионни и други разноси, кредитополучателят се задължил да осигури учредяването на договорна ипотека в полза на банката, върху недвижим имот, представляващ Офис,

находящ се в *****, изграден след преустройство на бивши гараж № 1 и гараж № 2, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху дворното място, съставляващо УПИ № VII-1882, кв.41 по плана на 21 микрорайон на гр. Варна, собственост на ипотекарния длъжник ЕТ „ТСТ - Н. Х.“.

Ищцата поела задължение да върне кредита по погасителен план, какъвто твърди, че не ѝ е бил предоставян при сключването на договора. Сочи се още, че процесният договор или отделни клаузи от него не са предоставяни на ищцата от подаването на искането за отпускане на кредит до подписването на договора, като по този начин не могла да влияе върху съдържанието на договора, а всички уговорки в него били предварително разработени от ответното дружество без възможност за промяна. Твърди, че с оглед липсата на добросъвестност от страна на банката при сключването на договора, както и наличието на неравноправни клаузи, договорът е нищожен на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, във връзка с чл. 146, ал. 1 и чл. 143 от ЗЗП. Ищцата сочи, че в договора по отношение на отпуснатата сума била посочена единствено равностойността ѝ в евро, но не и равностойността на кредита в швейцарски франкове. Твърди се още, че от договора не се установява и дата на усвояване на кредита и приложимия курс „купува“ за швейцарски франк на банката, тъй като такава информация не е посочена в Приложение № 1 към договора от 08.04.2008 г., макар и страните да са положили подписите си.

Твърди се, че ищцата е усвоила предоставената като кредит сума в евро, тъй като откритата ѝ сметка в швейцарски франка е блокирана, като сочи, че усвояването в швейцарски франка е формално, поради невъзможността за разпоредителни действия от сметката в тази валута. Твърди, че по този начин се постига неравноправие, доколкото в договора не е предвидено приложението на обективен курс или индекс, съобразно който размерът на задължението да е обективно определяем. Ищцата твърди, че в договора липсва и формула, съобразно която се изчислява базовия лихвен процент, както и че не е предвиден механизъм за едностранно увеличение на лихвения процент. Сочи се, че единствената възможност на кредитополучателя да ограничи вредите от реализирания валутен риск е чрез уговореното в чл. 21 от договора право на превалутиране на кредита, упражняването на което е

обусловено от съгласието на банката. Излага се, че тази уговорка не отговаря на изискването за добросъвестност, предвид различното ниво на информираност на субектите по правоотношението, тяхната професионална подготовка и възможност на ищцата да прецени икономическите последици от сключването на договора към момента на сключването му. Твърди се нарушение на специалните изисквания на чл. 143 и чл. 144 от ЗЗП, като не е предвидена възможност за кредитополучателя за прекратяване на договора без значителна санкция. Излага се още, че в чл. 7, ал. 1 от договора липсва уговорка за конкретна падежна дата, поради което и не може да се установи падежът на всяка дължима погасителна вноска, като по този начин неоснователно ищцата се поставя в опасност от забава. С уговорки в чл. 14, ал. 3 - 5 и чл.17 кредитополучателят дал своето неотменимо и безусловно съгласие банката да застрахова от негово име и за негова сметка предоставения като обезпечение недвижим имот, да подновява сключена застраховка, както и служебно банката да събира своите изискуеми вземания, произтичащи от или във връзка с договора от всички сметки на кредитополучателя в банката. Страните са уговорили и право на кредитора да обяви по своя преценка предсрочна изискуемост при допуснато просрочие на която и да е вноска отчасти или изцяло, като не се изисква волеизявление за упражняване на това право, а в случаите на неиздължаване на три последователни вноски предсрочната изискуемост да настъпва автоматично от падежа на последната просрочена вноска. В общите условия, включени в договора е предвидено и право на банката да прехвърли вземанията си по договора на дружества или институции от групата Eurobank EFG Group, вкл. на „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД. С Договор за цесия от 12.06.2008 г. банката прехвърлила всички свои вземания по процесния договор на „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД, а то от своя страна ги прехвърлило обратно на банката с Договор за цесия от 07.03.2018 г. Излага, че сключените с ответника допълнителни споразумения са с „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД, като преуреждането на първоначално договорените условия по съществуващ кредит - месечните вноски, определяне на лихвата и БЛП в съответната валута, представляват предупреждение на първоначално уговорените условия по кредита, за което като банкова дейност се изисква лиценз, какъвто „Бългериан Ритейл Сървисиз“ АД няма. Ищцата излага, че при подписването на всяко допълнително споразумение размер на главницата

в швейцарски франкове не е бил посочен в съдържанието им.

Сочи се противоречие с разпоредбите на ЗПК (отм.), както и че при сключването на допълнителните споразумения с „Бългериън Ритейл Сървисиз“ АД, приложимите погасителни планове са изпращани на ищцата впоследствие чрез имейл без възможност да се запознае със съдържанието им, както и да предвиди икономическите последици от сключването на допълнителни споразумения за реструктуриране на кредита. Ответницата твърди, че уговарянето на отделни клаузи от договора за потребителски кредит и допълнителните споразумения към него противоречат на нормативната уредба на потребителско кредитиране. Излага, че право на банката да променя лихвен процент, съответно вноски по погасителен план без предизвестие и по неясно определени критерии, включително и по методика, която съдържа необективен компонент, определян изцяло по волята и в интерес на кредитора, без потребителя да може да съобрази поведението си с промяната, противоречат на закона и на добрите нрави.

С отговора на исковата молба ответникът изразява становище по допустимостта на предявените искове и по тяхната неоснователност, като оспорва твърденията на ищцата. Соци, че не е налице неопределеност на задължението, не е извършвано едностранно изменение на съдържанието на договора по отношение на валутата на кредита и преобразуването на задължение, поето в една валута, в задължение в друга валута. Твърди се, че клаузите на договора и на допълнителните споразумения са ясни и разбираеми за кредитополучателя. Страните са изразили своето съгласие за извършване на превалутиране на кредита по курс „купува“ на банката към датата на усвояването. Твърди се, че курс „купува“ на банката е бил оповестен публично, поради което и кредитополучателят може да прецени точният размер на кредита в швейцарски франкове. Соци, че сключването на договори при определяне на променлива лихва е абсолютно допустимо, съобразно чл. 58 от ЗКИ, като единствена приложима разпоредба, доколкото по отношение на отпускането на кредити преди приемането на ЗПК (в сила от 2010 г.) приложим е бил ЗПК (отм.), от приложното поле на който изрично са изключени договорите за кредит, обезпечени с ипотека върху недвижим имот. Затова приложимият нормативен акт според ответника е ЗКИ. Ответника излага аргументи в своя защита досежно валидността на отделни клаузи от

договора за потребителски кредит и сключените към него допълнителни споразумения, като твърди и че не са налице неравноправни клаузи в договора.

По отношение на претенцията за връщане на сумата в общ размер на 34 083,16 евро ответното дружество релевира възражение за изтекла в негова полза погасителна давност. Излага, че след като представлява поето от ищцата задължение, което е договорено и погасявано в швейцарски франкове, банката не дължи връщане на вземането в различна валута. Твърди се, че ищцата не се е обеднила с целия претендиран размер, като част от вноските по кредита са погасявани от нея, а друга част от трето за спора лице. По отношение на обедняването на ищцата за сумата от 15 986 швейцарски франка ответното дружество излага същите твърдения - част от сумите са изплащани от трето за спора лице. По отношение на претенцията за присъждане на сумата в размер на 23 913 евро, ответника излага твърдения за неоснователност на иска като последица от неоснователността на твърденията за наличие на неравноправни клаузи от договора, определящи отпускането на кредита във валута швейцарски франкове и погасяването му в същата валута по актуален курс към всяка падежна дата.

Твърденията на ищеца са оспорени при формиране на защитната теза на ответника, като **съдът приема за безспорни между страните следните обстоятелства:** на 08.04.2008 г. страните са сключили договор за потребителски кредит, обезпечен с договорна ипотека; на 24.04.2008 г., кредитополучателят е получил по своя сметка в швейцарски франкове в банката сумата в размер на 86 301 швейцарски франка, представляваща отпуснатият кредитен лимит; на 24.04.2008 г. сумата в размер на 1 294,52 швейцарски франка е била удържана от банката като комисионна по кредит.

По правната квалификация (чл. 148 ал. 1 т. 2 от ГПК):

Така очертаните фактически обстоятелства обуславят квалификацията на основната претенция като **установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 26, ал. 1, предл. първо и трето от ЗЗД, вр. с чл. 143 и чл.146, ал.1 от ЗЗП** за прогласяване нищожността на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк България” АД и Н.М. Х., изменен с Допълнителни споразумения към Договор

за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г., 23.11.2010 г., 30.12.2011 г., 06.02.2013 г. и 27.02.2014 г., както и осъдителни искиове **с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД** за присъждане на суми, получени без правно основание, а именно: **сумата от 34 083,16 евро**, от които лихва в размер на 33 002,21 евро, такси в размер на 739,47 евро и застраховки в размер на 341,49 евро, **15 986 швейцарски франка**, представляваща разлика между размер на договорена възнаградителна лихва и заплатена в резултат на едностранно увеличение от страна на банката, **23 913 евро**, представляващи курсови валутни разлики. Предявена е и претенция за заплащане на законна лихва върху сумите от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане.

Доколкото целта на кредитирането е била оповестена като текущи нужди от физически лица, потребителския характер на сделката се предполага. За потребителския кредит е налице специалната уредба в ЗПК (отм., бр.18 от 5.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.), поради което следва да бъде съобразено служебно от съда и за спазване на общата императивна закрила и срещу неравноправно договаряне (§13, т.12 от ДР на ЗЗП). Следва да бъдат съобразени и ограниченията на чл. 3 от ЗПК (отм., бр. 18 от 5.03.2010 г., в сила от 12.05.2010г.), с който е предвидено приложеното поле на закона до сключените договори за кредит. Към процесния договор са приложими действащите към момента на договарянето правила за защита на кредитополучателя като потребител и по - специално императивната закрила срещу неравноправно договаряне съгласно чл.143, т. 3, 5, 9, 10, 11, 12, както и чл.144, ал.2, т.1 и чл. 146, чл. 147 ЗЗП. Тези норми следва да бъдат съобразени служебно от съда, независимо от позоваването на страните. При издирване на точното съдържание на императивните закрилни норми, следва да се приложи и тълкуването им според духа на общностното право, доколкото ЗЗП е въведен в националното право в изпълнение на чл. 3 и чл. 6 от Директива 93/13, задължаваща страните - членки да възприемат уредба, при която включени неравноправни клаузи в договори между потребители и доставчици няма да са обвързващи за потребителя и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи (такива, които не са били индивидуално договорени, и въпреки изискването за добросъвестност, създават в ущърб на потребителя

значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора). Оспорването на валидността на такива клаузи, налага съобразяване на разясненията относно приложимостта на Директива 93/13/ЕИО за критериите за значителна неравнопоставеност в задълженията на страните (С-415/11 и С 226/12), критериите за преценка на интереса на страните от запазване на договора без евентуално установени неравноправни клаузи 6 (С-453/10 и С-397/11) и въведената забрана за допускане на изменение на договора от съда (С618/10 и С-488/11), закрилата на потребител, който се е договарял без да познава правата си или се въздържа от позоваване на права поради разноските, които биха произтекли от едно съдебно производство (С-473/00).

Обезщетения за забава, уговорени като неустойка (допустими според общите правила на чл.92 ЗЗД) се ограничават както от потребителска закрила срещу неравноправно наложени на потребителя неоправдано високи обезщетения, така и общия принцип на добросъвестно договаряне в съответствие с морала, изключващ свръхпрекомерни обезщетения, неоправдани с обезщетителна, обезпечителна и санкционна функция на неустойката (според възприетите в задължителната практика критерии на ТРОСГТК 1/2009г ВКС). Твърденията на ищцата за договаряне на размера на тази лихва в противоречие с добрите нрави съдът квалифицира като позоваване на основание за нищожност по чл.26, ал.1 ЗЗД.

По доказателствената тежест и попълването на делото с доказателства: По отношение на процесните вземания, ищцата се е позовала на неоспорените писмени доказателства, представени с исковата молба и уточняващите молби.

В тежест на ищцата е да докаже, че действително са извършени плащания в претендираните размери за всеки отделно предявен осъдителен иск, за което с исковата молба и уточняващи такива страната е представила писмени доказателства.

В тежест на ответника е да докаже индивидуалното договаряне или добросъвестно предлагане на клаузи, предоставящи право на банката да променя едностранно лихвата и таксите по кредита, както и изпълнението на задълженията му, произтичащи от императивните правила за защита на

потребителите относно предоставяне на необходимата писмена информация за съдържанието на условия по кредитите, вкл. обективните критерии, въз основа на които разходите могат да се изменят; лихвения процент, изразен като годишен лихвен процент, метода за изчисляване на лихвата, както и условията, при които може да се променя лихвата до пълното погасяване на кредита и оповестяването на промени на годишния лихвен процент. За тези обстоятелства кредиторът е представил с отговора на исковата молба писмени доказателства и е релевирал и искане за назначаване на съдебно счетоводна експертиза за установяване на твърденията, на които основава своите възражения. В тежест на ответника е и да установи обективизираните в отговора на исковата молба твърдения, както и останалите правоизключващи и правопогасяващи спорното право факти, на които основава своите възражения.

Служебната преценка на съда за норми от публичен интерес е изградена на твърдения, вече въведени от ищеца и ответника като предмет на делото, поради което и на страните не следва да се указва доказателствена тежест за други конкретни обстоятелства по служебен почин на съда. Няма наведени релевантни твърдения, за които не са посочени и представени доказателства.

Всяка от страните носи доказателствена тежест за установяване на действително извършени от нея плащания за разноски в производството, като доказателства за тях могат да се сочат и събират до приключване на съдебното дирене.

СЪДЪТ докладва депозираната молба с вх.№ 20972 на 19.10.2021 г. от адвокат С.М., пълномощник на ищцовата страна, в която прави уточнения, съгласно дадените указания в разпоредително заседание и уточнява, че е допусната техническа грешка в сумата за платени такси и комисионни и същата е в размер на 825.17 евро, а не както са посочили в исковата молба 739.47 евро за периода 11.01.2016 г.- 11.01.2021г. Заявяват възражения по писмения отговор на исковата молба и представят доказателства. Молят ответникът да представи приложение № 1 към договора за кредит, който не е представен с писмения отговор на исковата молба.

СЪДЪТ докладва депозираната молба-становище с вх.№ 21414 на 22.10.2021 г. от юрисконсулт А.Ч., пълномощник на ответната страна, в

частта, в която изразява становище по проекта за доклад, като моли да бъде допълнен с изричното оспорване от страна на ответника на твърдението на ищцата, че е сключила процесния договор, действайки като потребител и да бъде разпределена доказателствена тежест относно това обстоятелство.

Адв. М.: Запозната съм с доклада и нямам възражения. Това ни е иска с допълнителните молби. Поддържае молбата от 19.10.2021г., в която сочим, че сме допуснали техническа грешка и сме поискали изменение на сумата за платени такси и комисионни в размер на 825.17 евро, а не както сме посочили в исковата молба 739.47 евро.

СЪДЪТ като взе предвид становището на ищцовата страна, както и депозираното становище на ответната страна, счита, че следва да бъде приет за окончателен доклад, обективиран в Определение № 1273/30.09.2021 г.

Относно искането на ищцовата страна за изменение на претенцията, в частта за сумата 825.17 евро вместо 739.47 евро, съставляващи такси и комисионни за периода 11.01.2016г. - 11.01.2021 г. съдът счита, че препис от молбата следва да се изпрати повторно на насрещната страна за изразяване на становище в 7-дневен срок, считано от получаване на същата, след което съдът ще се произнесе по искането за изменение на претенцията.

Относно искането на ответната страна в молбата от 22.10.2021г. за допълване на доклада с изрично заявеното оспорване от страна на ответника на твърдението, че ищцата е сключила процесния договор, действайки като потребител, съдът приема съответното оспорване за своевременно и ще допълни доклада със същото.

Относно искането ответната страна за изменение на доклада и третирането на спора по специалния ред за разглеждане на търговски спорове, а не като потребителски, съдът счита, че предметът на иска се определя от ищеца с исковата молба, поради което каквото и да е възражение за характера на самото правоотношение потребителско или не - са въпрос на доказване от страните в процеса и ще се преценява от съда по същество на спора. С оглед етапа на процеса, съдът не може да прецени основателността на тези възражения, поради посочения вече факт, че предмета на спора се определя по твърденията в исковата молба.

По изложените съображения, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за **окончателен доклада по делото**, обективиран в Определение № 1273 от 30.09.2021 година.

ДОПЪЛВА доклада по делото с изричното оспорване от страна на ответника на твърдението, че ищцата е сключила процесния договор, действайки като потребител.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответната страна да представи доказателства в тази насока.

ДА СЕ ИЗПРАТИ повторно по имейл на ответната страна препис от молба с вх.№ 20972 от 19.10.2021 г. от ищцовата страна, с указание, че следва да депозира писмено становище в 7-дневен срок от получаване на молбата.

УКАЗВА на страните, че по обективираното искане в молба с вх. №20972 от 19.10.2021 г. от ищцовата страна, съдът ще се произнесе след изтичане на предоставения 7-дневен срок за отговор на ответната страна по същата.

Адв.М.:Поддържам иска. Да се приемат писмените доказателства, представени с исковата молба и допълнителните молби, както и на ответника. С последната молба сме поискали да се представи приложение № 1, което не беше с искането ни в исковата молба и считаме, че същото е важно, тъй като е част от договора за потребителски кредит. Нямаме такъв екземпляр при нас.

СЪДЪТ счита, че приложените писмени доказателства от страните са допустими и относими към предмета на спора и следва да бъдат приети като доказателства по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото , представените с исковата молба писмени документи, както следва: заверени копия на Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г., сключен между „Юробанк и Еф Джи България" АД и Н.М. Х.; Нотариален акт за учредяване

на договорна ипотека върху недвижим имот № 30, том III, вх.рег.№ 3032, дело 402 от 2008 г. по описа на нот. Д.С., №192, район на действие ВРС; Приложение №1 към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008г.; Бордеро за усвояване на кредит BORD03219371/24.04.2008 г.; Извлечение от Протокол от заседание на КЗП № 22/27.05.2015 г.; Извлечение от Протокол от заседание на КЗП №36/01.09.2015 г.; Заявление до Агенция по вписванията за подновяване на ипотека с вх.рег.№ 7287/2018 г. и курс на БНБ към 29.03.2018г.; Извлечение от банкова сметка за таксата за подновяване на ипотеката от 02.01.2021 г.; Годишен финансов отчет (ГФО) на Български Ритейл Сървисиз" АД към 31.12.2008 г. ; „Български Ритейл Сървисиз" АД - акционери, дейност, привлечени средства, капитал и свързани лица и Схема № 1 към него; Договор за цесия за прехвърляне на вземания по договори за кредит от 12.06.2008 г.; Анализ на доц. д-р Силвия Трифонова от катедра финанси при УНСС на тема „Финансовата дерегулация и ипотечната криза в САЩ - ключови аспекти"; Справка за платеното по кредита от датата на отпускането му 22.04.2008 г. до 08.01.2021 г.- общо главница, лихви, такси и застраховки; Справка за платени суми за лихви, главница и такса управление и остатъчното задължение по кредита за периода 08.01.2016 -08.01.2021г.; Справки внесени суми по кредит от 08.01.2016 г. до 08.01.2021 г.; ГФО към 31.12.2008 г. на „Български Ритейл Сървисиз" АД; Договор за прехвърляне на вземания по договори за цесия от 07.03.2018 г.; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008 г. /без дата/; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008г. /без дата/; Имейл от служител на „Юробанк и Еф Джи България" АД от 16.11.2010 г.; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008 г. от 30.12.2011 г.; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008г. /без дата/ ; Визитни картички на Кристиан Чернев и Росица Ганева, служители на „Пощенска банка“; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. /без дата/; Визитна картичка на Роселина Гяурова - зам.-управител клон „Варна“, „Юробанк и Еф Джи България" АД, ведно с имейл от 06.04.2016 г.; Допълнително споразумение към договора за потребителски кредит HL34618/08.04.2008 г. от 13.10.2009 г.; Допълнително споразумение към договора за потребителски кредит HL 34618/08.04.2008г. от 23.11.2010 г.; Допълнително споразумение към Договор

за потребителски кредит HL34618/2008 г. от 30.12.2011 г.; Погасителен план от 11.01.2011 г.; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008 г. от 06.02.2013 г.; Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит HL34618/2008 г. от 27.02.2014 г.; Погасителен план от 11.01.2011 г.; Погасителен план от 11.02.2013 г.; Погасителен план от 18.03.2014 г.; Заключение на счетоводна експертиза от Ани Иванова Трошева - вещо лице към СГС; АНПК - Национален орган за защита на потребителите на Румъния: легализиран превод на уведомление от АНПК Национален орган за защита на потребителите на Румъния санкционира Банкопост СА за некоректни търговски практики; легализиран превод на заключения на Областния комисариат за защита на потребителите на Румъния, ведно с изчисление на щетите и предупреждение в полза на обществеността; Брошура на „Пощенска банка“ управление на жилищно кредитиране към 11.06.2007 г.; разпечатка на реч на И.И., управител на БНБ пред Асоциацията на търговските банки на 05.12.2005г.; разпечатка от Търговския регистър за актуално състояние на „Юробанк България“ АД; разпечатка от Търговския регистър за актуално състояние на „Бългериън Ритейл Сървисиз" АД и пълномощно за процесуално представителство от Н. М. ХР..

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото , представените с молба с вх.№ 7392/19.04.2021г. от ищцовата страна писмени документи, както следва: заверени копия на банково бордеро BORD02820830/26.05.2008 г.; банково бордеро BORD05397262/24.06.2008г.; банково бордеро BORD07788693/24.07.2008 г.; курс на БНБ/23.04.2008 г; курс на БНБ/24.04.2008 г.; справка базов лихвен процент за швейцарски франк; движения по банкова сметка CHF/BG24BPBI79451361288001 от 11.01.2016г. – 11.01.2021г.; справка от интернет банкирането; амортизационна таблица на погасителните вноски; извадката от амортизационна таблица за сумите по главница и лихви от 92-та вноска до 152-рата вноска; справка за внесени суми на платените лихви, главница, такси и комисионни за периода - 11.01.2016г. – 11.01.2021г.; графики, движение на индексите - Либор, Юрибор и БЛП; схема на прехвърляне на кредитите за 2008 г.; приложение към ГФО към 31.12.2008г. на „Бългериън Ритейл Сървисиз" АД; нагледна схема на последователност на счетоводните операции; движения по сметка за период

23.04.2007 г. до 25.04.2008 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представеното с молба с вх.№ 9773/25.05.2021г. от ищцовата страна заверено копие на Н.М. Х. – Бейкър по настоящото дело.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с писмения отговор на исковата молба писмени документи, както следва: заверени копия на пълномощно за процесуално представителство; Договор за потребителски кредит HL34618 /08.04.2008г.; Искане за усвояване на суми по кредит с вх.№488/24.04.2008г.; молба за превалутиране; Молба за реструктуриране на кредита от Н.М. Х. от 16.09.2009 г.; Молба за реструктуриране на кредита от Н.М. Х. от 14.08.2009г.; Допълнително споразумение от 13.10.2009г.; Молба за реструктуриране от Н.М. Х. от 09.11.2010 г., ведно с въпросник декларация; Допълнително споразумение от 23.11.2010г.; Погасителен план от 11.01.2011г.; Молба за реструктуриране от Н.М. Х. от 23.01.2013г., ведно с въпросник декларация; Погасителен план от 11.02.2013г.; Молба за реструктуриране от Н.М. Х. от 18.02.2014г., ведно с въпросник-декларация; Допълнително споразумение от 28.02.2014г.; Погасителен план от 18.03.2014г.; Справка за прилагания лихвен процент; Бордеро 887531 от 24.04.2008г.; Бордеро 5345779 от 24.04.2008г.; Бордеро 5348617 от 25.04.2008г.; Бордеро 397316 от 25.04.2008г.; първоначален погасителен план - извлечение от банковата система; актуален погасителен план - извлечение от банковата система; извлечения от сметка на Н.М. Х. в швейцарски франкове; извлечение от сметка на Н.М. Х. в евро; извлечения от сметка на Н.М. Х. в лева; Договор за банков кредит „Бизнес револвираща линия плюс" № 0685/15.06.2005г.; Приложение към договора от 24.06.2005г.; Анекс към договора № 1/01.06.2006г.; Анекс към договора № 2/26.06.2007г.; Анекс към договора № 3/04.07.2007г.; Анекс към договора № 4/22.01.2008г.; Анекс към договора № 5/15.05.2008г.; Анекс към договора № 6/20.05.2009г.; Анекс към договора № 7/18.06.2010г. и Договор за банков кредит „Бизнес помещения“ № 0686 от 15.06.2005г.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в срок до следващо съдебно заседание да представи Приложение № 1 към процесния договор за кредит като указва на страната последиците, съгласно чл.190, ал.2 от ГПК.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх.№ 21038 на 20.10.2021 г. от вещото лице Радослав Христов С., с която моли поради факта, че е уведомен за назначаването му като вещо лице след срока за представяне на заключението да бъде отложено делото за друга дата и да му бъде дадена възможност да представи заключението по съдебно-счетоводната експертиза.

СЪДЪТ констатира, че доказателства за внесения депозит от страна на ответника по назначената съдебно-счетоводна експертиза са представени на 19.10.2021 г. по делото, поради което са налице обективни причини вещото лице да не може да изпълни поставената му задача.

СЪДЪТ докладва депозираната молба-становище с вх.№ 21414 на 22.10.2021 г. от юрисконсулт А.Ч., пълномощник на ответната страна, в частта, в която моли да се даде възможност на вещото лице да изготви допуснатата експертиза. Моли да бъде изпратен по ел.поща незаверен препис от протокола.

Адв.М.: Да се уважи молбата на вещото лице. Моля да се даде възможност на експерта да изготви заключението си.

СЪДЪТ, като взе предвид постъпилата молба от вещото лице и становищата на процесуалните представители на страните, счита, че на вещото лице следва да бъде дадена възможност да изготви заключението си, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на вещото лице **Р. Хр. Ст.** да изготви съдебно-счетоводната експертиза.

УКАЗВА на вещото лице, че на основание чл.199 от ГПК следва да представи заключението си най-късно една седмица преди съдебното заседание.

Адв.Мънкова: Нямам други искания по доказателствата.

За изготвяне на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане на **22.11.2021** година от **13:30 часа**, за която дата и час ищецът ще се счита за редовно уведомен от съдебно заседание чрез процесуалния си представител, а ответникът ще се счита за редовно уведомен по реда на чл.56, ал.2 от ГПК.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице Р. Хр. Ст. за датата на следващото съдебно заседание.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ответната страна по електронна поща препис от протокола, след изготвянето му.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 14:58 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____